

A kompromisszum m?vészei

2014 január 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Azért dicséretes, hogy az ellenzéki pártok – ha másként nem, verbálisan legalább – hajlandóságot mutatnak a tervezett és szervezett együttm?ködésre, mert hát az ország érdeke ugyebár mégis csak el?bbre való holmi egyéni érdekeknél, ilyenkor kampány idején mindenképpen.

Sok kiemelked? politikusi személyiség fáradozott azon, hogy a széles kör? összefogás lehet?ségének reményére ígéretet tehettek, hiszen az érintettek valójában annyira vágynak rá, mint hajdan Orbán Viktor a Torgyán Józseffel kötött kontraktusra, de végül is a politika a kompromisszumok tudománya (m?vészete).

A kompromisszumos javaslatok sora valahol Gyurcsány Ferenc programként is felfogható javaslatával kezd?dött: „a gyertek, csávókáim, és mondjátok a szemembe, hogy mi bajotok van velem” tartalmú, mély felel?sségt?l áthatott politikai nyilatkozata által. Amikor eme kérés elhangzott, a csávókáim (a lehetséges szövetségesek) még nem voltak felkészülve egy ilyen típusú, terjedelmes el?adásra, nem véletlen, hogy akkor még részleges maradt az ellenzék választási összefogása.

A két csávóka, Bajnai és Mesterházy váltig azt hangoztatta, hogy megállapodásuk végleges, tökéletes, bárminem? módosítása elképzelhetetlen, az Orbán Viktor pedig csomagoljon, mert már meg is bukott, csak még nincs róla papír. Gyurcsányról úgy vélekedtek, hogy nem érdemes közösködni vele, mert személye több szavazót tántorítana el, mint amennyit a pártja hozna. Az ?sz a baloldali pártok, pártocskák és egyéb gittegyletek huzakodása jegyében telt el, jelezvén mennyire alkalmasak és felkészültek a kormányzásra. Végül, közel oly ellenségesen fenekedtek egymásra, mint a kormányzó pártra, egymástól véve el a szavazók támogatását és a megszerezhet? konc reményét.

Az év végén Magyar Bálint fogalmazta meg újra, a sok más által már többször hangoztatott javaslatot a teljesebb ellenzéki szövetségr?l. Úgy látszik, Magyar még mindig „tudja, meri és teszi”, mert az ? szavait mintha meghallották volna az érintettek. Bölcsességének veleje, hogy az MSZP és az Együtt–PM augusztusi megállapodását félretéve, a Demokratikus Koalícióval kib?vített közös listával induljon a választáson. A programokat nem kell egyeztetni (amúgy sincsenek), fontos a hatalom megszerzése, a m?sorhoz annyi is elég, célok és feladatok meg úgyis adódnak maguktól.

El?bb Bajnai Gordon jelentette be, hogy készek felülvizsgálni az MSZP-vel kötött megállapodást és a DK-val kib?vülve országos szinten is együttm?ködve, új szövetséget létrehozni. Rövidesen Mesterházy is csatlakozott, mondván az MSZP hajlandó tárgyalni a változásról. Mindkettejük készséges volta érthet?, hiszen az Együtt–PM népszer?sége zuhant az elmúlt id?kben, fél? lett, hogy a választásokon lefejeli a parlamenti küszöböt. Az MSZP-nek kockázatos lenne ilyen szövetséggel nekivágnia a voksolásnak, mert csak veszíthet rajta.

Gyurcsány Ferenc örömmel üdvözölte a javaslatot, hangoztatva, hogy az ? álláspontja mindig is a legszélesebb kör? összefogás megteremtése és a közös egyéni jelöltek mellett a közös lista és közös miniszterelnök-jelölt állítása volt. Az más kérdés, hogy a cselekedetei épp az ellenkez?jére utaltak.

Mindenesetre, csávókáim most a Fletó szemébe mondhatják, mi bajuk van vele. Mert bajuk az lesz. Az egész lista terve már ott megbukhat, hogy az els? három sorrendjét el kell dönteni. Ez már augusztusban az els? két hely esetében sem ment. Avagy Gyurcsány mégiscsak bejelenti, kit tart alkalmasnak a miniszterelnöki posztra.

Ugró Miklós - mno.hu

Ajánló